

CENTRALORTEN, ÖSTERSJÖNS PÄRLA

Att Visby ligger på Gotland har vi lärt oss. Men om vi ersätter Gotland med Visbys kommun så ligger snart Hoburgsgubben i Visby och Fårö blir en del av Visby skärgård. Att låta Gotland försvinna på samma sätt som Tjust blir rationellt. Då behövs ingen turist-reklam för Gotland längre. Det räcker med Visby; "Kom till Visby Östersjöns centralort med fina sandstränder i norr och Hoburgsgubben i syd. Visby har allt!"

Nyligen var Mick Brown och Matt Hayes från Discovery Channel här och gjorde ett reportage om gäddfiske i Västerviks skärgård. Till Krokö kom de, längre än så sträcker den sig inte.

St Anna skärgård, Tjusts skärgård och Misterhults skärgård – så har vi tänkt i århundraden. Nu måste vi investera i ny marknadsföring av St Anna, Västerviks och Misterhults skärgårdar.

Om Kommunfullmäktige säger nej till namnändringen blir snart Tjusttorget i VT Västervikstorget, Tjusts släktforskarförening blir Westerviks släktforskarförening och Tjustbygdens kulturhistoriska förening blir Westerviks kulturhistoriska förening. Varför inte förresten? Alla i föreningens styrelse bor ju där. Kulbackens museum måste nog byta namn till Västerviks museum av marknadsföringsmässiga skäl. Tjustskolan och Tjusthemmet blir Westerviksskolan och Westervikshemmet för gränserna måste gå att geografiskt bestämma, det har tjänstemännen sagt.

Centralorten har fått en ny omsorgschef kunde vi läsa i Västerviks Tidningen som är hela Tjusts tidning. Eftersom reportern var verksam i Ankarsrum så förstod jag ju att det var Ankarsrum hon menade, en stor kommun som vår har ju många centralorter. För hade det varit Västervik som fått en ny områdeschef så hade det givetvis stått att Västervik har fått en ny områdeschef.

Det är så med förändringar. Även de dåliga kan vara bra eftersom de rör om i grytorna och vitaliserar. Men att byta namn från Västerviks kommun till Tjust är mycket lönsamt. För varje krona som investeras i nya skyltar får vi sjufalt tillbaka i gratisreklam. Så egentligen är det synd att det är så billigt att byta skyltar.

Resultatet av ett års utredning:

* "Västerviks kommun är ett väl etablerat begrepp." FEL: Västervik är ett väl etablerat begrepp men inte kommunen Västervik.

* "Tjust kommun skulle i nationellt avseende vara anonymt och svårt att geografiskt bestämma." FEL: Tjust och kommunen Västervik sammanfaller ganska bra medan Västervik och kommunen Västervik inte alls.

* "Tjust är ett geografiskt område som omfattade ett större område än Västerviks kommun, vilket kan ge svårigheter och otydlighet i geografisk avgränsning." RÄTT men FEL SLUTSATS: Västerviks och kommunen Västerviks gränser sammanfaller inte alls. Nu är det otydligt om gränsen går vid Mommehål eller Skedshult, Krokö eller Flatvarp. Därför bör kommunen byta namn.

* "Näringslivsmässigt och marknadsföringsmässigt skulle en ny benämning ge negativa effekter. Västerviks kommun är i detta avseende mycket väl inarbetat. Kostnaderna för att uppnå samma effekt med Tjust bedöms bli höga." FEL: Västervik är väl inarbetat men inte kommunen Västervik. Det vore därför en marknadsmässig fördel om kommunen ändrade namn till Tjust och staden behöll sitt. Då går inget till spillo och då får vi samma situation som Gotland och Visby och det fungerar ju bra.

Så till fördelarna:

* ??? Efter ett helt års letande har man inte hittat några. Det blir så med centralortsperspektivet – hoppas där hittade vi en fördel med namnbytet, en bättre helhetssyn på kommunen. Halva kommunen värjer sig mot centralortens våldtäkt på sin bygd. Så ett namnbyte skulle vara bra för sämja och sammanhållning.

Det behövs inte så mycket kompetens för att göra som man alltid gjort. Men vill vi ha ett annat resultat måste vi göra på ett annat sätt och för det behövs annan kompetens. Att våga säga JA till ett namnbyte kan således ses som ett tecken på kompetens.

Det är så med orden, ibland betyder de något. De påverkar vårt undermedvetna och våra känslor. Snart kontrollerar de våra tankar och därefter vårt handlande.

Därför bör centralortens kommun heta Tjust.

LARS CORNELL

Centralt perspektiv.
Bild av Susanne Sandström